

บทที่ 8

การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับ และมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น

หัวเรื่อง

1. ความหมายและลักษณะของจริยธรรม
2. ความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคม
3. การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับและมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น

แนวคิด

1. จริยธรรมเป็นธรรมอันเป็นข้อควรปฏิบัติของคนในสังคม เช่น ความเมตตา กรุณา ความซื่อตรงต่อหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ฯลฯ
2. วรรณคดีกับสังคมมีความสัมพันธ์กัน 2 ลักษณะคือ สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณคดีและวรรณคดีมีอิทธิพลต่อสังคม
3. การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับและมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น พิจารณาจากการที่วรรณคดีสำหรับวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากสังคมและมีผลต่อสังคมอย่างไร

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ 8 จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

1. กล่าวถึงความหมายและลักษณะของจริยธรรมได้
2. อธิบายความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคมได้
3. วิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่วรรณคดีสำหรับวัยรุ่น ได้รับและมีต่อสังคมได้

เนื้อหา

การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับ และมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น

1. ความหมายและลักษณะของจริยธรรม

จริยธรรม ตามความหมายในพจนานุกรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ ปฏิบัติ ศีลธรรมหรือ

กฎศีลธรรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525 : 214)

ลักษณะของจริยธรรม เช่น ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู ความซื่อตรง ความเห็นใจผู้อื่น ความเป็นผู้รู้จักตนเอง นับถือตนเอง รู้จักสังคัม ปรับตัวได้กับคนทุกชั้น ทุกวัย ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ความเพียร ความกล้าหาญ ความมีเหตุผล เป็นต้น (ก่องแก้ว เจริญอักษร, 2530 : 203)

ในวิชา TH 459 วรรณคดีสำหรับวัยรุ่น จะยึดถือความหมายและลักษณะของจริยธรรมตามคำจำกัดความข้างต้น ซึ่งพอสรุปได้ว่า จริยธรรมคือ ธรรมเนียมเป็นข้อประพฤติปฏิบัติของคนในสังคม เช่น ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู ความซื่อตรงต่อหน้าที่และตนเอง ความเพียร ความกล้าหาญ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคม โดยเฉพาะบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น

2. ความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคม

วรรณคดีมีความสัมพันธ์กับสังคมใน 2 ลักษณะคือ

1. สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณคดี
2. วรรณคดีมีอิทธิพลต่อสังคม

2.1 อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณคดี มี 2 ลักษณะคือ อิทธิพลด้านรูปแบบ และอิทธิพลด้านเนื้อเรื่อง (ยุรฉัตร บุญสนิท, 2532 : 141)

2.1.1 **อิทธิพลด้านรูปแบบ** รูปแบบในที่นี้หมายถึงรูปแบบการประพันธ์ ซึ่งสังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดรูปแบบการประพันธ์ที่ผู้แต่งจะใช้ในการประพันธ์หนังสือ เช่น ในสังคมปัจจุบันผู้อ่านนิยมอ่านคำประพันธ์ประเภทร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง ทำให้เกิดวรรณคดีประเภทร้อยแก้ว เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี มากกว่าร้อยกรอง หรือสังคมในอดีตนิยมรูปแบบคำประพันธ์ตามแต่ละยุคสมัยเช่น ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น รูปแบบคำประพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นลิลิต สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย นิยมแต่งกาพย์เห่เรือ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 2 นิยมแต่งกลอน บทละคร สมัยรัชกาลที่ 3 นิยมแต่งกลอนสักวา เป็นต้น

2.1.2 **อิทธิพลด้านเนื้อเรื่อง** เนื้อเรื่องเป็นวัตถุดิบที่ผู้แต่งนำมาใช้ในการประพันธ์เรื่อง ดังคำกล่าวของ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2513 : 183) ตอบทบาทของผู้แต่งว่า "ในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของคนสมัยนั้นก็ย่อมจะทำเอาหูไปนา เอาตาไปไร่เสียกับเหตุการณ์ที่ตนเห็นดำตาประจักษ์อยู่แก่ใจหาได้ไม่" ดังนั้นสังคมจึงมีอิทธิพลต่อวรรณคดี ด้วยการที่ผู้แต่งนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมไปกล่าวไว้ในวรรณคดีที่ตนแต่งขึ้น โดยอาจแต่งตามสภาพความเป็นจริง หรือนำเค้าของความเป็นจริงมาแต่งเติมเสริมต่อด้วยจินตนาการอันกว้างไกลของผู้แต่งก็ได้

2.2 อิทธิพลของวรรณคดีที่มีต่อสังคม มี 2 ลักษณะเช่นกันคือ อิทธิพลภายนอกและอิทธิพลภายใน

2.2.1 **อิทธิพลภายนอกหรืออิทธิพลด้านรูปธรรม** เป็นอิทธิพลทางด้านวัตถุภายนอกที่ผู้อ่านได้รับจากวรรณคดี เช่น การประพฤติ การปฏิบัติตามแบบอย่างตัวละคร การใช้ของใช้ หรือแต่งกาย

ตามแบบอย่างตัวละครในวรรณคดี การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนตามแบบอย่างวรรณคดี การประกอบพิธีกรรมตามแบบอย่างจากวรรณคดี เป็นต้น

2.2.2 อิทธิพลภายในหรืออิทธิพลด้านนามธรรม เป็นอิทธิพลที่ผู้อ่านได้รับจากวรรณคดีในด้าน ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ การปลูกจิตสำนึก ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อจิตใจเป็นประการสำคัญ

3. การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับและมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น

การศึกษาและวิเคราะห์จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับ และมีต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นในที่นี้ จะศึกษาตามลักษณะความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคมดังได้กล่าวมาแล้วคือ สังคมมีอิทธิพลอย่างไรต่อวรรณคดี และวรรณคดีมีอิทธิพลอย่างไรต่อสังคม

3.1 อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น

3.1.1 อิทธิพลด้านรูปแบบ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ว่ารูปแบบการประพันธ์ของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นมี 4 รูปแบบสำคัญคือ นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องเล่า และบทร้อยกรอง โดยเฉพาะบทร้อยกรอง ซึ่งมีความเด่นชัดตามลักษณะของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น เช่น ร้อยกรองแบบ ไร้ฉันทลักษณ์หรือกลอนเปล่า ซึ่งวัยรุ่นนิยมแต่ง และอาจจะแต่งได้ง่ายสำหรับผู้เริ่มงานประพันธ์ หรือถ้าเป็นนวนิยายจะเป็นนวนิยายขนาดสั้น โครงเรื่องไม่ซับซ้อน เป็นซึ่งรูปแบบการประพันธ์วรรณคดีสำหรับวัยรุ่น จะมีลักษณะเด่นชัดแตกต่างจากวรรณคดีประเภทอื่นๆ

3.1.2 อิทธิพลด้านเนื้อเรื่อง สังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดให้ผู้แต่งนำเสนอเนื้อเรื่องในวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น 2 ลักษณะคือ

1) สังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวคิดของผู้แต่ง สังคมในที่นี้หมายถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น การทำความดี การเป็นคนเก่ง หรือเป็นวีรบุรุษของวัยรุ่น ซึ่งเป็นเรื่องในทางที่ดี หรือเรื่องในทางไม่ดี เช่น การเสพยาเสพติด การหนีเรียน การยกพวกตีกัน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นต้น

เรื่องราวทั้งในทางดีและไม่ดีเหล่านี้ ล้วนเป็นวัตถุดิบที่ทำให้ผู้แต่งนำมากล่าวไว้ในงานประพันธ์ของตน โดยอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อเชิดชูการทำความดี หรือเป็นอุทาหรณ์เตือนใจวัยรุ่นด้วยการยกผลเสียจากการทำในสิ่งไม่ดีมากล่าวถึง

จากการศึกษาและวิเคราะห์ พบว่าวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่ จะหยิบยกปัญหาวัยรุ่น ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติในทางที่ผิดมากกล่าวเพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจผู้อ่าน มากกว่าการกล่าวถึงในเรื่องดีงามหรือการเป็นวีรบุรุษของวัยรุ่น ตัวอย่างวรรณคดีที่เป็นอุทาหรณ์เตือนใจวัยรุ่นเช่น นวนิยายในแนวสะท้อนชีวิตหรือปัญหาวัยรุ่น เรื่อง น้ำพุ สะท้อนปัญหา ยาเสพติด เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจวัยรุ่น และเตือนใจพ่อแม่ในการเลี้ยงดูลูกให้ห่างไกลยาเสพติด เพื่อนครบอย่างเพียงพอ สะท้อนปัญหาการหลงใหลในกานันิยมของสถาบันการศึกษาและเป็นอุทาหรณ์เตือนใจ เพื่อนนักเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้

ยึดติดอยู่กับค่านิยมในสถาบันการศึกษาบางแห่ง เวลาในขวดแก้ว สะท้อนปัญหาหย่าร้างของพ่อแม่ ที่ส่งผลกระทบต่ออนาคตของลูก และเป็นอุทาหรณ์เตือนใจทั้งผู้ใหญ่และวัยรุ่นเป็นต้น ส่วนวรรณคดี ที่กล่าวยกย่องความดีงามของวัยรุ่น เช่น พินาแดง ซึ่งเป็นนวนิยายที่วัยรุ่นชื่นชอบในช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้น เนื้อหาของนวนิยายเรื่องนี้เชิดชูวีรกรรมของตัวละครเอกคือ ไทเหยียน นักศึกษา สาวชาวจีนที่อุทิศตนต่อสู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิด ของนักศึกษาไทยในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนคิดว่าวรรณคดีที่มีลักษณะเชิดชูการทำความดี ของวัยรุ่นยังปรากฏอยู่น้อย เมื่อเทียบกับเรื่องในแนวสะท้อนปัญหาหรือชีวิตของวัยรุ่น

2) สังคมมีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวเรื่องของผู้แต่ง สังคมในที่นี้หมายถึง กลุ่มผู้อ่าน ซึ่งมีความชื่นชอบเรื่องในแนวต่างๆ เช่น เรื่องรำพึงรำพันถึงอารมณ์ต่างๆ อาทิ รัก หวาน เศร้า เหงา คิดถึง เรื่องในแนวสนุกสนาน อคติ ประสบการณ์วัยรุ่น เรื่องชีวิตรักของนักเรียนนักศึกษา เรื่องล้อเลียนสังคม เป็นต้น ความชื่นชอบของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องแนวนี้มีอิทธิพลทำให้ผู้แต่งแต่งเรื่องตาม แนวที่ผู้อ่านชื่นชอบ จึงปรากฏเรื่องในแนวนี้ในตลาดหนังสือสำหรับวัยรุ่นอยู่มาก

3.2 อิทธิพลของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นที่มีต่อสังคม มี 2 ลักษณะคือ อิทธิพลภายนอกและ อิทธิพลภายใน

3.2.1 อิทธิพลภายนอก หมายถึงการกระทำหรืออิทธิพลทางวัตถุที่มีผลต่อวัยรุ่น อิทธิพล ในด้านนี้เห็นได้ชัดในเรื่องของการใช้ภาษา โดยเฉพาะคำคะนองหรือคำแสลง เช่น หัว อะจี้ ! ดูเีตะ เป็นต้น บางครั้งก็ร่อนคำให้สั้นลงเช่น มหา'ลัย ยัยจุ่ม (ยายจุ่ม) นัยแดง (นายแดง) เป็นต้น ซึ่งการใช้ภาษาดังกล่าวในงานประพันธ์มีส่วนทำให้วัยรุ่นจดจำและนำไปใช้ได้ง่าย

นอกจากการใช้ภาษาแล้ว วรรณคดีสำหรับวัยรุ่นบางเรื่องพยายามชี้จุดเสียมของสังคม ในด้านต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนระยะเวลาและวัยอันสมควร จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตัววัยรุ่น ทั้งในด้านร่างกายและอนาคตการศึกษา (ดังเช่นตัวละคร หนึ่ง ในเรื่อง เวลาในขวดแก้ว) การเสพยา เสพยัติจะมีอันตรายต่อชีวิต (ดังเช่นตัวละคร น้ำพุ ในเรื่องของ น้ำพุ) เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ผู้แต่งยก การกระทำของตัวละครมาตีแผ่ เพื่อให้วัยรุ่นเห็นผลเสียจากการกระทำดังกล่าว จะได้เป็นอุทาหรณ์ เตือนใจ ไม่ประพฤติดังแบบอย่างที่ไม่ดีของตัวละคร เป็นต้น

3.2.2 อิทธิพลภายใน หมายถึงอิทธิพลที่มีผลต่อจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด การปลูกฝังค่านิยม ตลอดจนการอบรมสั่งสอนวัยรุ่น วรรณคดีสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเน้นอิทธิพลภายใน มากกว่า อิทธิพลภายนอก เช่นวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นที่มีแนวเรื่องสะท้อนอารมณ์หรือความรู้สึก เช่น รัก เศร้า เหงา ว้าเหว่ ผิดหวัง ซึ่งอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ที่ปรากฏในวรรณคดีอาจตรงกับอารมณ์หรือความรู้สึกของ วัยรุ่นขณะนั้น ทำให้วรรณคดีเรื่องนั้นเป็นเครื่องปลอบใจวัยรุ่น ได้ด้วย

วรรณคดีในแนวสนุกสนาน มีผลต่อการสร้างความครึกครื้น สนุกสนาน ทำให้วัยรุ่นมอง โลกในแง่ดี ไม่เคร่งเครียดกับชีวิต

วรรณคดีในแนวสะท้อนชีวิตหรือปัญหาวัยรุ่น ซึ่งมักยกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง หรือ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การมั่วสุมเสพยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีความรัก

ในวัยเรียน ฯลฯ มาจำลองไว้ในวรรณคดี ก็มีผลต่อการเตือนใจวัยรุ่น ให้รู้จักประพฤติในสิ่งดีงาม ซึ่งวรรณคดีเหล่านี้มักชี้ให้เห็นทั้งผลดีผลเสียควบคู่กันไป และนับเป็นการใช้วรรณคดีสั่งสอนวัยรุ่นทางอ้อม (Indirect Teaching) ตามจิตวิทยาการสอนวัยรุ่นด้วย

จริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับและมีผลต่อสังคมของวรรณคดีสำหรับวัยรุ่น ดังได้กล่าวมานี้ เป็นหลักกว้างๆ สำหรับการศึกษาวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับวัยรุ่น นักศึกษาควรนำวรรณคดีสำหรับวัยรุ่นที่นักศึกษาศนใจแต่ละเรื่องมาศึกษาวิเคราะห์ตามหลักที่กล่าวมา เพราะวรรณคดีแต่ละเรื่องมักเกี่ยวข้องกับสังคมแต่ละด้านไม่เหมือนกัน

สรุปสาระสำคัญ

1. จริยธรรมคือ ธรรมเนียมเป็นข้อควรประพฤติปฏิบัติของคนในสังคม
2. อิทธิพลของสังคมที่มีต่อวรรณคดีมี 2 ลักษณะคือ อิทธิพลด้านรูปแบบการประพันธ์ และอิทธิพลด้านเนื้อเรื่อง
3. อิทธิพลของวรรณคดีที่มีต่อสังคมมี 2 ลักษณะคือ อิทธิพลภายนอก และอิทธิพลภายใน
4. สังคมมีอิทธิพลในด้านรูปแบบการประพันธ์วรรณคดีสำหรับวัยรุ่น 4 อย่างคือ นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องเล่า และบทร้อยกรอง
5. เรื่องราวที่ปรากฏขึ้นในสังคม โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตวัยรุ่น มีอิทธิพลทำให้ผู้แต่งนำไปเป็นวัตถุดิบในการแต่ง เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจผู้อ่าน
6. การที่ผู้อ่านนิยมอ่านเรื่องในแนวต่างๆ มีอิทธิพลทำให้ผู้แต่งแต่งเรื่องในแนวนั้นๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่าน
7. วรรณคดีสำหรับวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อสังคมทั้งด้านภายนอกและภายใน อิทธิพลภายนอกมักปรากฏในด้านการใช้ภาษา ส่วนอิทธิพลภายในมีผลต่อจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนการปลูกฝังค่านิยม โดยใช้วรรณคดีเป็นเครื่องมือสั่งสอนวัยรุ่นทางอ้อม

กิจกรรมทบทวน

ให้นักศึกษาอ่านเรื่องเล่าที่ยกมานี้ แล้ววิเคราะห์ว่าเรื่องเล่าดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับสังคมในด้านจริยธรรมและอิทธิพลที่ได้รับและมีต่อสังคมอย่างไร

คงไม่เป็นที่รัก ถ้าใครจะรักในวัยเรียน (1)

นั่นแน่ วันนี้ยายเม้าจำห้าของส่งเสริมชีโพรงให้กระรอกแล้วมัยละ แต่ยายเม้าว่าคงไม่เป็นเช่นนั้นหรอก เพราะว่าจริงๆแล้ว มีกระรอกหลายตัวอยู่ในโพรงนั้นอยู่แล้ว ยายเม้าเลยอยากจะขอให้กระรอกทุกตัวอยู่ในโพรงอย่างสุขสำราญ

การมีรักในวัยเรียนเป็นของธรรมดา โดยเฉพาะวัยนิสิตนักศึกษา เพราะเป็นวัยที่ทุกคนกำลังหาคู่ครอง

ถ้าไม่หาตอนนี้จะไปหาตอนไหน จะไปหาตอนเรียนจบแล้วพวกที่ทำงานด้วยกัน ผู้ชายเขาชอบกินหญ้าอ่อน เขาก็ไปจับเด็ดๆ เพราะฉะนั้นถ้าจะทำตัวน่ารักน่าปรารถนา ขยายเมื่อก่อนจะทำตรงวัยเรียนนี้แหละ

แต่อย่าเอาการแสวงหารักมาเป็นงานหลักจนเสียการเรียนก็แล้วกัน เวลาจะรักในวัยเรียนต้องเพียรสร้างรักนั้นให้เป็นรักสร้างสรรค์ อย่าให้เป็นรักทำลาย

ความรักเป็นเหมือนไฟ ถ้าใช้ดีก็ให้ความอบอุ่น ใช้หุงหาฆ่าเชื้อโรคได้ แต่ใช้ไม่เป็นก็ลวกก็ไหม้ ให้พุดองหนองเน่ากัดไปทั้งตัว

รักแล้วต้องเอารักนั้นมาช่วยเสริมสร้างกำลังใจ ให้อยากเรียนจบไวๆ ช่วยกันชี้ช่วยกันแนะคอยดูแลกัน ให้เข้าเรียนสม่ำเสมอ ทำการบ้านให้ครบ เอาไว้เป็นบอดี้การ์ดยามร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย จนถ้ามีคดีคืนแล้วกลับบ้านลำบาก คอยช่วยหาคนตีหรือตีให้เองยามไม่เข้าใจ

รักนั้นมีไว้ในวัยเรียนได้เป็นเพื่อนใจ เพื่อนแก้เหงา ไปไหนมาไหน ไม่รู้สึกเดียวดาย แล้วในระยะนี้ก็ต้องหาทางศึกษาให้เข้าใจซึ่งกันและกัน มองจุดที่เราต้องทนเขา เขาต้องทนเรา เพราะไอ้ที่จะน่ารักกันแบบสนิทแนบจนไม่มีข้อขัดแย้งกันนั้นเป็นไม่มี

โอกาสที่เรารักในวัยเรียนโดยที่เรายังไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจของการดูแลตัวเอง และครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องนั้น จะทำให้สมองของเราปลอดโปร่ง คิดอะไรลื่นไปหมด มองดูข้อดีข้อเสียของนิสัยเราในการจะอยู่ร่วมกันต่อไปในอนาคตได้อย่างไม่มีอะไรมาพรางตัว

ช่วงของการเรียนรู้นิสัยกันนี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวันข้างหน้า เพราะว่าถ้าเราเจอใครแล้วเราต้องรับรู้ในปัญหาของเขา พร้อมทั้งจะเผชิญกับปัญหาของเขาพอๆ กับที่ต้องให้เขารับมือกับปัญหาของเราอย่างเท่าเทียมกัน

นั่นจึงจะเป็นรักจริง รักแท้ ที่เป็นการสร้างสรรค์ ให้ความอบอุ่นแก่ผู้มีรัก แล้วรักทำลายละเป็นอย่างไร

คงไม่เป็นไร ถ้าใครจะรักในวัยเรียน (2)

วันวาน ขยายเมื่อก่อนถึงรักในวัยเรียนที่เป็นรักสร้างสรรค์

วันนี้ขยายเมื่อก่อนจะขอดูถึงรักในวัยเรียนที่เป็นรักทำลายบ้าง

รักจนหลงลืมหุ้ลมิตา ไม่นั่น

รักมากไปจนไม่มีเวลาจะเรียน

รักที่เลยขอบเขตความพอดีที่คนรอบข้างจะรับได้

รักที่เจ้าแง่แสนงอนที่ทำให้มีเรื่องขัดแย้งกันตลอดมา

รักที่พากันเที่ยวพากันเพลินจนลืมเข้าเรียน

รักที่หาความกลมใจให้ซึ่งกันและกันด้วยความหึงหวง

รักที่พ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ของสองฝ่าย หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่รับจนเป็นปัญหาและเจรจากันไม่รู้เรื่อง

รักที่มีการแข่งขันกันจนเป็นการขั้วขั้วให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

รักที่หลอกลวงกันหวังเพียงมีแฟนให้เป็นแฟนแล้วไม่จริงใจต่อกัน

รักที่อยู่ๆ กันไปวันๆ โดยไม่เคยเรียนรู้นิสัยกันเลย

รักที่คู่รักแข่งขันกันเป็นผู้ชนะ ไม่มีใครยอมลงหรือเปลี่ยนนิสัยให้กับใคร

รักเหล่านี้ล้วนแต่จะเป็นไปที่เราร้อนรุ่มทรวงทำให้เกิดปัญหาชีวิต เกิดความกดดัน ลืมเสียเวลา ดูหนังสือ อารมณ์หงุดหงิด แล้วก็อาจทำให้เสียเพื่อนไปด้วย

บางครั้งความรักอย่างนี้ทำให้ลูกกับพ่อแม่เข้ากันไม่ได้ ลูกอยู่ในบ้านไม่มีความสุขเที่ยวเตลิดเปิดเปิงไปกันใหญ่ แล้วในที่สุดก็จะเป็นลูกแกะตกเข้าไปในหม้อคนพาล แล้วคราวนี้อะไรๆ มันก็เกิดได้ทั้งสิ้น เมื่อคิดจะรักจะต้องเตรียมใจ ชีวิตรักไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ มันอาจจะมีทั้งกลีบและหนามอยู่ปะปนกันไป ถ้ารู้จักคิดรู้จักเลือก ก็พอจะหาทางเดินที่ไม่ต้องเหยียบหนามได้

แต่หากมันจำเป็นต้องโดนหนามเจ็บเข้าจริงๆ ก็ต้องรู้จักหักใจ รู้จักปลง อย่าหมดหวังతోแท้กับชีวิต เพราะคนเรายังมีปัญหา มีความคิด มีพลังและมีความหวังทุกอย่างที่รีบหรีก็อาจกลับถูกโชติช่วงขึ้นมาได้อีก

ไอ้เรื่องที่ผิดหวังแล้วతోแท้แล้วตะโกนว่าเข็ดนั่น ขายแม้ว่ามันไม่ใช่เรื่องจริงหรือ เป็นเรื่องที่คนพูดอารมณ์บูดเสียมากกว่า

คัดจาก ดร.เสรี วงษ์มณฑา. ขายแม้วอนสอนหญิง, (กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2540), หน้า 79-82